

[Søren Olesen.]

enkelte Byggeforetagender ikke unødigt skal sinkes. Jeg vil egentlig finde det rigtigt, at man, naar bestemte Hustyper først er godkendt, bør gaa saa vidt, at Kommunerne kunde bevilge Laanene og derefter sende dem ind til Statens Godkendelse, men at det ikke skulde være som nu, hvor hele Godkendelsen paahviler Ministeriet og derfor ofte forsinkes meget. Ministeriet faar jo mange Ansøgninger, og de skal undertiden sendes tilbage igen, og man har Eksempler paa, at der kan gaa et halvt Aar, inden Folk kan faa disse Sager godkendt. Her vilde det sikkert kunne være et stort Fremskridt, hvis Kommunerne mere direkte kunde bevilge Ansøgningerne, naar først Hustyperne er godkendt af Ministeriet.

Med disse Bemærkninger vil ogsaa jeg gerne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og har saa nogle enkelte Bemærkninger til de forskellige Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde, at han gik ud fra, at ogsaa Regeringen var indforstaaet med, at der skulde gøres, hvad gøres kunde, for at faa flere og flere Materialer frem, baade Materialer af indenlandsk Oprindelse og af udenlandsk. Efter min Opfattelse bliver det gjort. Regeringen er indforstaaet med, at hvad man kan faa hjem af Træ, Byggejern, Sanitetsvarer o. s. v., vil blive hjembragt. Ogsaa med Hensyn til det indenlandske Materiale har man haft Arbejde i Gang — det er til Dels afsluttet — for at faa navnlig det nødvendige Træ og de nødvendige Sten frem. Jeg minder her om, at dels Handelsministeriet, dels Landbrugsministeriet har gennemført en Træordning, der dels søger at skaffe mere Træ af indenlandsk Oprindelse til Veje og dels søger at faa en bedre Fordeling af de forhaandenværende Mængder.

Med Hensyn til Stenene er Fabrikationen endnu ikke begyndt og vil formentlig ikke begynde de første Maaneder. Men paa den anden Side er man klar over, at man skal sætte alle Sejl til for at faa den størst mulige Produktion i Gang, og derfor forhandles der i Øjeblikket med Teglværkerne. Jeg kan i denne Forbindelse sige, at Stenproduktionen ikke blev saa ringe i 1946, som visse Folk paa givne Tidspunkter fandt det rimeligt at paastaa. Det viser sig, at Produktionen har været rundt regnet 400 Mill. Sten. Man sigter naturligvis efter at faa en endnu større Produktion i indeværende Aar, og med det For-

maal for Øje føres der i Øjeblikket bl. a. visse Prisforhandlinger, idet det er givet, at der er Teglværker her i Landet, som under den nuværende Prisordning vanskeligt vil kunne bringes til at sætte deres Kapacitet op paa fuld Højde. Jeg tror, jeg tør sige, at der paa disse Omraader bliver gjort alt, hvad der kan gøres.

Jeg giver saavel det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard som andre ærede Medlemmer Ret i, at man naturligvis først og fremmest skal bruge de Materialer, der kommer frem, til, hvad jeg vil kalde ordinært Byggeri; det er givet, at vi alle, og i alt Fald jeg for mit Vedkommende, er indforstaaet med, at det er det, det først og fremmest drejer sig om at faa frem. Men det forhindrer naturligvis ikke, at man hverken kan eller bør afvise den Mulighed, som har meldt sig med Elementhusbyggeriet. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde, at der derved kan spares paa Materialer, som der i Forvejen er Knaphed paa, navnlig Sten, og der kan ogsaa spares Arbejdskraft, som der i alt Fald i Fjor ogsaa var ret stor Mangel paa. Jeg mener altsaa, at man maa tage det — det kan jeg godt gaa med til at sige — som et Supplement til det almindelige Byggeri, men jeg er enig i, at dette sidste, det almindelige Byggeri, maa og skal blive Hovedsagen.

Saa er der Kontrollen. Derom sagde det ærede Medlem, at den naturligvis skal være effektiv, dels under Opførelsen og dels i Aarens Løb. Man har i Bygningsdirektoratet overvejet, hvad der maatte gøres i begge Retninger, og selv om disse Overvejelser vel ikke kan siges at være tilendebragt, tror jeg dog at turde sige, at Kontrollen vil blive gjort saa effektiv som overhovedet muligt.

Videre omtalte det ærede Medlem Dispensationerne fra bestaaende Byggevedtægter. Derom har man ment — og jeg tror, det er rigtigt —, at det ikke kan være saadan, at man i alle disse mange Sager skal ind til Bygningsdirektoratet for at faa Dispensation. Det maa være rigtigt, at man ved dette saa nogenlunde ensartede Byggeri opstiller visse bestemte Dispensionsregler, visse Retningslinier, men det betyder naturligvis ikke, at man vil slække paa de for ethvert hæderligt Byggeri nødvendige Krav.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard inde paa Spørgsmaalet om, hvor vidt man var kommet — saadan kan jeg vel sige det — i Spørgsmaalet om Kontrollen med Lejen i det private Byggeri. Jeg kan derom oplyse, hvad jeg for øvrigt ogsaa har givet Udtryk for over for Huslejekommissionen, at Spørgsmaalet er til Behandling